

Les Grans Naus són el cos més antic de naus de les Drassanes Reials de Barcelona, tenen una superfície total de 8.036 m² i és on s'allotjava i s'allotjarà la col·lecció permanent del Museu Marítim. Entre altres obres, es preveu la reconstrucció i l'aïllament de la teulada. / JOSE LUÍS BIEL

IRENE CASELLAS

Les restes de fins a disset persones diferents esperaven al subsòl del Museu Marítim de Barcelona que algú les trobés. Una d'elles era probablement una nena que tenia 4 o 5 anys quan va morir. Estava enterrada en posició fetal, al costat d'un adult. De moment, poques coses més han transcendit sobre aquesta criatura que va viure a la *Barcino* romana. Però sí se sap que la seva tomba, i les altres que han aparegut sota les Drassanes

Sota les Drassanes

La restauració de l'edifici de les Drassanes Reials de Barcelona, seu del Museu Marítim, ha permès descobrir importants restes arqueològiques

Reials, faran canviar el discurs sobre la història de la ciutat. La descoberta de la necròpolis romana no ha estat, però, l'única sorpresa. Altres troballes sorprenents fan referència a la construcció de l'edifici.

Les Drassanes estan considerades Monument Históricoartístic des de l'any 1976, i quan es va començar l'última fase de la seva remodelació –se n'havien fet dues els anys 2001 i 2003– va ser obligatori dur a terme una intervenció arqueològica. Les excava-

A la imatge vertical, les excavacions arqueològiques a l'espai de les Grans Naus. Al costat, l'excavació d'una urna funerària, la reproducció de la Galera Reial de Joan d'Àustria, protegida amb una lona de les obres, i restes d'enterraments de l'època romana. / JOSE LUÍS BIEL

cions, fetes en més de 10.000 m², han permès localitzar restes d'un ampli ventall cronològic, de manera que s'han pogut distingir cinc períodes diferents en què el mateix espai va rebre diferents usos: necròpolis (època romana); drassanes (època medieval i moderna); parc i mestrança d'artilleria (època moderna); i caserna militar (època contemporània). La necròpolis romana, utilitzada entre els segles I i VI d.C., consta de dues zones diferenciades i s'hi han localitzat 17 inhu-

macions, entre fosses simples, àmfores i urnes d'incineració. La separació d'aquestes dues zones d'enterraments fa sospitar l'existència d'algun element físic separador que no s'ha localitzat i que podria ser una via d'entrada a *Barcino* encara desconeguda. Que els romans enterressin els seus morts tan a prop del mar apunta que en aquella zona hi havia terreny sòlid i no sorra, fet que canvia els supòsits existents fins ara sobre el litoral barceloní de l'època romana. D'altra ban-

Una gran galera protegida

La peça més espectacular del Museu Marítim és la rèplica de la galera reial de Joan d'Àustria, construïda amb motiu del quart centenari de la batalla de Lepant. Les seves dimensions extraordinàries (60 metres d'eslora per 6,2 metres de mànega) no han permès desplaçar-la i s'ha hagut de construir una doble bastida per protegir-la durant les obres de rehabilitació, que s'han d'enllestir aquest any.

da, les excavacions han permès resseguir la història de l'edifici de les Drassanes. La part central de l'edifici de les Drassanes no correspon a l'edifici original del segle XIII, com es pensava, sinó que correspon a un edifici totalment nou construït tres segles després, durant el regnat de Felip II. També s'ha obtingut informació sobre l'estructura de la màquina de foradar canons que es va instal·lar quan, a partir del segle XVIII, va passar a ser un centre productor d'artilleria.